

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členov senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej právnej veci navrhovateľa: **A.**, J., X., zast. JUDr. V.K., advokát, Advokátska kancelária E., s.r.o., N., X., IČO: X., proti odporcovi: **JUDr. T.V.**, advokát, N., X., zast. JUDr. J.H., advokát, H., X., **o určení poradia prihlásenej pohľadávky**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6 Cbi 69/06-83 zo dňa 09. 07. 2008 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 6 Cbi 69/06–97 zo dňa 28. 08. 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Cbi 69/06–83 zo dňa 09. 07. 2008 v znení opravného uznesenia č.k. 6 Cbi 69/06-97 zo dňa 28. 08. 2008 **z r u š u j e** a vec v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 6 Cbi 69/06-83 zo dňa 09. 07. 2008 rozhodol tak, že žalobný návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 05. 06. 2006 domáhal, aby súd rozsudkom určil, že navrhovateľom prihlásená pohľadávka do konkurzného konania 1K 116/2004 v celkovej výške 6 359 001,40 Sk, je pre účely rozvrhu zaradená ako pohľadávka 1. triedy s právom na oddelené uspokojenie tak, aby k uspokojeniu

navrhovateľa zo založených nehnuteľností došlo v poradí pred uspokojením konkurzného veriteľa Daňový úrad Topoľčany.

Z predložených dokladov súd zistil, že navrhovateľ si konkurznou prihláškou do konania vedeného pod sp. zn. 1K 116/04 na majetok spoločnosti W., spol. s.r.o., R. pohľadávku v celkovej výške 6 359 001,40 Sk, ktorá vznikla z titulu pôžičky medzi navrhovateľom a odporcom za obdobie rokov 1997 až 2002. Zistil, že navrhovateľ zriadil záložné právo na nehnuteľný majetok zapísaný na LV č. X. s tým, že v konkurznej prihláške si ďalej uplatnil pohľadávku vo výške 10 000,-- Sk, ako trovy exekučného konania s poukazom na ustanovenie § 31 ods. 1 písmeno c/ ZKV. Uviedol, že konkurzný veriteľ – navrhovateľ, si prihlásil svoju pohľadávku ako pohľadávku 1. triedy, s právom na oddelené uspokojenie. Na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 30. 03. 2006 bola predmetná pohľadávka navrhovateľa uznaná ako pohľadávka 1. triedy s právom na oddelené uspokojenie v treťom poradí vo výške 6 359 001,40 Sk, vo výške 10 000,-- Sk bola pohľadávka popretá z dôvodu, že túto si mal uplatniť exekútor ako trovy exekúcie. Z vykonaných dôkazov konajúci súd zistil, že rozhodnutiami DÚ Topoľčany zo dňa 15. 04. 2004, 17. 05. 2004, 16. 09. 2004, 12. 04. 2005 a 15. 07. 2005 DÚ Topoľčany, zriadil v označenom poradí záložné právo na nehnuteľnosti zapísané na LV č. X.. Citoval rozhodnutia č. 642/350/24193/2004/SIP, ktorým bolo zriadené záložné právo na daňového dlžníka – úpadcu W. R., spol.s.r.o. vo výške 351 484,-- Sk, na zastavané plochy - nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. vo výške 265 930,-- Sk pozberovka súpisné číslo 6. Uviedol, že rozhodnutím DÚ Topoľčany č. 642/350/59064/2004/SIP, bolo zriadené taktiež záložné právo na nehnuteľnosť zapísanú na LV č. X. kat. územie R. –pozberovka súpisné číslo 6 vo výške 177 855,-- Sk, rozhodnutím DÚ pod č. 642/340/32399/2005/SIP v celkovej výške 8 349 988,-- Sk na nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. a z rozhodnutia zo dňa 12. 04. 2005 zistil, že bolo zriadené záložné právo DÚ Topoľčany v celkovej výške 311 818,-- Sk k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. X. v kat. území R.. Za zrejmé označil, že pred veriteľom A., bytom P., J., je zápis C ťarchy zapísaný záložný veriteľ DÚ Topoľčany s vyznačením o zriadení záložného práva na základe rozhodnutia č. 642/350/24193/2004/SIP, ďalej Z 1216/2004-88/04, ako aj záložné právo č. 642/350/35424/2004/SIP a ďalej záložné právo - Z 1580/2004-108/04. S poukazom na ustanovenia § 31 ods. 1 písmeno f/ ZKV a ustanovenia § 31 ods. 3 ZKV v súvislosti s ustanovením § 28 ods. 1,3 ZKV súd uviedol, že nárok navrhovateľa vo výške 6 359 001,40 Sk, bol navrhovateľovi uznaný tak, ako si ho navrhovateľ uplatnil s tým, že vo

výške 5 033 243,20 Sk, bola pohľadávka vyhodnotená ako pohľadávka vykonateľná. Konajúci súd citoval ustanovenie § 30 ods. 1 ZKV, § 30 ods. 3 ZKV a uviedol, že v rámci rozvrhového uznesenia, správca konkurznej podstaty okrem zoznamov uvedených v § 29 ods. 2 ZKV, predložil aj zoznam veriteľov uvedených v § 31 a § 32 s výškou sumy pripadajúcej na ich uspokojenie so zaradením do poradia uspokojenia. S poukazom na § 23 ods. 3 ZKV uviedol, že v časti o určenie o pravosti vykonateľnej pohľadávky 5 033 243,20 Sk, správca konkurznej podstaty žalobný návrh nepodal, a preto v zmysle § 23 ods. 5 písmeno b/ ZKV, pri zmeškaní lehoty na podanie takéhoto žalobného návrhu, sa v budúcnosti takéto pohľadávky budú pokladať za nesporné. Vzhľadom na uvedené návrh zamietol a o trovách konania rozhodol podľa 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu, sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ, podaním doručeným súdu 27. 08. 2008 (list v spise č. 90) a navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a určiť, že pohľadávka konkurzného veriteľa A. prihlásená do konkurzného konania 1K 116/2004 v celkovej výške 5 033 243,20 Sk, bude zaradená pre účely rozvrhu ako pohľadávka prvej triedy s právom na oddelené uspokojenie tak, aby k uspokojeniu navrhovateľa zo založených nehnuteľností došlo v poradí, pred uspokojením pohľadávok konkurzného veriteľa DÚ Topoľčany, zabezpečených záložným právom, na základe nasledovných rozhodnutí v odvolaní uvedených. Napadnuté rozhodnutie označil za také, ktoré vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu, bez vykonaných navrhovaných dôkazov, potrebných na zistenie skutkového stavu a za také, ktoré je pre chybné posúdenie právnej veci nepreskúmateľné. Za dôležité označil skúmanie skutočností, najmä z časového hľadiska súvisiace so vznikom pohľadávok DÚ Topoľčany, na základe rozhodnutí, ktoré citoval. Fakt, že úpadca dlh navrhovateľa uznal, označil za nesporný ako aj, že bola zriadená záložná zmluva medzi záložným dlžníkom úpadcom a záložným veriteľom – navrhovateľom, dňa 03. 08. 2004 k nehnuteľnostiam, vo vlastníctve úpadcu evidované na LV č. X. k.ú. R., záložné právo na zabezpečenie pohľadávky navrhovateľa, ktorého účinky nastali vkladom záložného práva dňa 05. 08. 2004. Odvolateľ namietal, že konajúci súd pri vykonaní dôkazov nesprávne postupoval s poukazom na zápisy Správy katastra napriek tomu, že bol na tieto doklady opätovne upozorňovaný. Za prioritné uviedol, že počas celého konania sa domáhal, aby jeho zabezpečená pohľadávka voči úpadcovi v celkovej výške 5 033 243,20 Sk, ako vykonateľná bola uspokojená v poradí a to konkrétne pred zabezpečenou pohľadávkou DÚ Topoľčany vo výške 8 349 988,- Sk, ktorá vznikla bez pochybností až po pohľadávke navrhovateľa. Z

uvedených dôvodov veriteľ DÚ Topoľčany by mal zo zálohu byť uspokojený až po uspokojení navrhovateľa. Citoval ustanovenie § 28 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb., § 31 ods. 1 písmeno e/, § 28 ZKV a fakt, že pre určenie poradia konkurzných veriteľov, je rozhodný deň zápisu záložného práva do katastra nehnuteľností príslušnou správou katastra, čím sa Krajský súd v Bratislave, ako súd príslušný, nezaoberal. Zdôvodnenie prvostupňovým súdom označil za také, ktoré nezodpovedá návrhu, nakoľko v celom konaní nebola namietaná spornosť pohľadávky, ale iba určenie poradia uspokojovania veriteľov. Z uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie označil za nepreskúmateľné a samotné konanie súdu označil za také, ktorým sa môže zvýhodniť jeden konkurzný veriteľ pred druhým.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., § 214 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Z návrhu na začatie konania je zrejmé, že navrhovateľ si uplatňoval právo na určenie poradia prihlásenej pohľadávky s tým, že nesúhlasil so zaradením pohľadávky na prieskumnom konaní zo dňa 30. 03. 2008, na ktorom bola predmetná pohľadávka 6 359 001,40 Sk, správcom konkurznej podstaty zaradená do prvej triedy s nárokom na oddelené uspokojenie v treťom poradí. Zo žaloby je zrejmé, že navrhovateľ sa v návrhu na začatie konania odvolával na ustanovenie § 28 ods. 3 ZKV, podľa ktorého oddelení veritelia sa z výťažku uspokoja podľa poradia vzniku právneho dôvodu na oddelené uspokojenie. Zo žaloby je zrejmé, že navrhovateľ práve z dôvodu, že si nebol vedomý, že by DÚ Topoľčany mal v jeho prospech záložné nehnuteľnosti, a preto žiadal určiť, že ním prihlásená pohľadávka do konkurzného konania v celkovej výške 6 359 001,40 Sk, je pre účely rozvrhu zaradená ako pohľadávka prvej triedy s právom na oddelené uspokojenie tak, aby k uspokojeniu žalobcu zo založených nehnuteľností došlo v poradí pred uspokojením konkurzného veriteľa DÚ Topoľčany. Z ustanovenia § 28 ods. 3 ZKV vyplýva, že oddelení veritelia sa z výťažku speňaženia nehnuteľností uspokoja podľa poradia vzniku právneho dôvodu na oddelené uspokojenie. Pre poradie zákonného záložného práva je rozhodujúci deň jeho záznamu v katastri nehnuteľnosti. Z vyjadrenia odporcu (list v spise 16), je zrejmé, že odporca tvrdí, že v spise existuje jeden zápis o zriadení záložného práva pre DÚ Topoľčany pred navrhovateľom. Z dokladu založeného v spise č. 29 je zrejmé, že týmto DÚ Topoľčany, označenom ako rozhodnutie s vyznačenou právoplatnosťou 29. 04. 2005, zriadil záložné právo k nehnuteľnosti vedenej vo vlastníctve daňového dlžníka W. R., ktoré sú zapísané na

liste vlastníctva č. X. Z výpisu katastra nehnuteľností ku dňu 06. 11. 2007 v časti C je zrejmé, že rozhodnutie o zriadení záložného práva č. 642/340/12283/05 Sip na pozberovku s.č.s. 6 na parcele 4536/9 v prospech DÚ Topoľčany, je uvedené ako druhé v poradí a v prospech navrhovateľa ako tretieho v poradí. Z rozhodnutia na strane 48 je zrejmé, že bolo zriadené záložné právo DÚ Topoľčany rozhodnutím právoplatným 17. 08. 2005. Predtým ako môže byť vo veci rozhodnuté je potrebné sa zaoberať dokladmi ohľadne zápisu jednotlivých záložných práv. Z obsahu napadnutého rozhodnutia je však zrejmé, že s týmito dôkazmi sa konajúci súd vôbec nezaoberal napriek tomu, že je pravdou, ako tvrdí navrhovateľ, že práve zisťovanie týchto skutočností bolo pre rozhodnutie o dôvodnosti jeho návrhu potrebné. Prvostupňový súd sa v konaní návrhom označeným ako určenie prihlásenej pohľadávky nezaoberal a konal vo veci tak, ako by išlo o predmet veci – určenie pravosti, čo však predmetom návrhu na začatie konania nebolo. Z tohto hľadiska je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že napadnuté rozhodnutie je nezrozumiteľné, nepreskúmateľné, vydané bez náležite zisteného skutkového a právneho stavu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností napadnutý rozsudok podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písmeno h/ O.s.p. zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie, v ktorom bude rozhodnuté aj o trovách odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 26. mája 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková